

ת"פ 20946/01/22 - מדינת ישראל ע"י נגד לית קוסבה (עניינו הסתיים) ע"י, חמזה יאסין ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20946-01-22 מדינת ישראל נ' קוסבה (עציר)
ואח'

כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בפני
מדינת ישראל ע"י עו"ד רוני צרפתי
בעניין:

המאשימה

נגד

1. לית קוסבה (עניינו הסתיים) ע"י עו"ד
עומייר מריד
2. חמזה יאסין ע"י עו"ד יעקב ג'בר

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 2

רקע

נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הורשע לאחר שמיעת ראיות בגניבת שתי מכוניות ובעבירות נלוות. וכך נקבע בהכרעת הדין:

במועד סמוך ליום 29.12.21 קשר הנאשם יחד עם נאשם מס' 1, לית קוסבה (להלן: **קוסבה**) ועם שני קטינים תושבי השטחים, ע' ו-כ' (להלן: **קטינים א' ו-ב'**) ואדם בשם יאזן איוב (להלן: **איוב**), לגנוב יחדיו בירושלים מכוניות מסוג מאזדה ולהעבירן לשטחים.

לשם קידום הקשר, ביום 29.12.21 בסמוך לשעה 22:00 נפגש הנאשם עם קוסבה וארבעת המעורבים הנוספים בבית חנינא, ושם עלו החמישה למכוניתו של איוב, כשבכליהם כלי פריצה שונים ובכלל זה מברג, מפתחות אלן ומפתחות ברגים ופינצטה.

מספר שעות לאחר מכן, ביום 30.12.21 בסמוך לשעה 01:30, נסעו הנאשם וארבעת המעורבים הנוספים במכוניתו של איוב והגיעו לשכונת קריית יובל.

הנאשם ויתר המעורבים התפרצו למכונית חונה מסוג מאזדה (להלן: **המאזדה הראשונה**) והניעו אותה וקטין ב' נסע בה לכיוון השטחים.

לאחר מכן נסעו הנאשם והאחרים (מלבד קטין ב') משם לרחוב גוּטמאלה ושם התפרצו יחדיו למכונית נוספת מסוג מאזדה, מ"ר 73-669-54 (להלן: **המאזדה השנייה**) והניעו אותה, וקטין א' נסע בה לכיוון השטחים.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של קשר לפשע, החזקת כלי פריצה, התפרצות לרכב (שתי עבירות) וגניבת

רכב (שתי עבירות).

עוד עלה מהראיות, כי שוטרים ביצעו מרדף אחרי מכונית המאזדה הגנובה הראשונה, בה נהג קטין ב'. במהלך המרדף קטין ב' נהג באופן פרוץ ובמהירות גבוהה וחצה רמזורים באור אדום, באופן שסיכן את חיי המשתמשים בדרך, ובמהלך מעצרו הוא ניגח נידת משטרה בניסיון להמלט מהשוטרים, וכתוצאה מכך נגרמו לשוטרים חבלות קלות.

הנאשם צרף תיק נוסף (ת"פ 13173-08-21), שעניינו הפרות של מעצר בית, בו אמור היה להיות בשל כתב האישום שהוגש נגדו בתיק זה. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם שוחרר בתנאים, אשר כללו מעצר בית מלא בבית משפחתו בירושלים, אך בימים 1.6.22, 2.6.22 ו- 7.6.22 היה בעיר תל אביב. בשל כך הורשע הנאשם בשלוש עבירות נוספות של הפרת הוראה חוקית.

המעורבים האחרים

נאשם מס' 1, קוסבה, הודה במיוחס לו לפני שופט המוקד במסגרת הסדר דיוני אשר כלל תיקונים בכתב האישום. לאחר שהורשע, צירף קוסבה את התיק להליך אחר המתנהל נגדו בבית משפט השלום בתל אביב (29520-03-20), ודינו טרם נגזר (התיק קבוע לטיעונים לעונש ביום 26.2.23).

משפטו של איוב נשמע לפני בהליך נפרד (ת"פ 20941-01-22), והוא הודה והורשע ונגזר עליו עונש עיקרי של שנתיים מאסר, במסגרת הסדר דיוני, שכלל תיקונים בכתב האישום ללא הסכמה עונשית.

נגד שני הקטינים הוגש כתב אישום נפרד (ת"פ 20942-01-22 בבית משפט לנוער): קטין ב' הודה והורשע במעשים הנוגעים אליו בהליך זה וכן בעבירות נוספות, ונגזר עליו עונש עיקרי של 16 חודשי מאסר. קטין א' הודה בכתב אישום מרוכך, ונדון למאסר שחפף את ימי מעצרו.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירות, לרבות התחכום שבמעשים והחבירה למעורבים קטינים. ביחס לתיק המצורף הפנתה לריבוי הפרות תנאי חלופת המעצר. לאור אלה ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם את המעשים מושא התיק העיקרי הוא 24-48 חודשי מאסר. ביחס לתיק המצורף טענה למתחם שתקרתו בשישה חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות. ביחס לעונש הראוי, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם ולהשית עליו עונש של 26 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית לרבות פיצויים למתלוננים.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבות ביצוע העבירה וטען, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה שולי. ביחס לתיק המצורף טען, כי מדובר במעצרו הראשון של הנאשם וכי הפר את תנאי שחרורו בשביל לעבוד. לשיטת הסנגור, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד עשרה חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי טען שלנאשם סיכויי שיקום וכי זו הסתבכותו הראשונה בפלילים וכן יש למקמו בחלק התחתון של המתחם.

שני הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

הנאשם לא אמר דבר.

מתחם העונש ההולם

גניבות הרכב

הנאשם קשר עם ארבעה אחרים לגנוב מכוניות מסוג מאזדה ולהבריחן לשטחים, ולשם כך הצטיידו המעורבים בכלי פריצה שונים. הנאשם ושותפיו מימשו את הקשר וגנבו יחדיו שתי מכוניות. כמו כן, במהלך מעצרו של אחד המעורבים, קטין ב' אשר נהג באחת משתי המכוניות הגנובות, הוא נמלט משוטרים באופן פרוץ ואלים, תוך יצירת סיכון למשתמשים בדרך, ואף ניגח באמצעות המכונית הגנובה נידת משטרה.

גניבת רכב פוגעת בקניינו של בעליו החוקי של הרכב, ומעבר לנזק הכלכלי הישיר לבעל הרכב, היא גורמת נזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלות הגבוהה של פרמיות הביטוח. בית המשפט העליון עמד זה מכבר על תופעת גניבות הרכב במדינה, ועל הפגיעה הקשה לחברה שזו יוצרת. ר' למשל רע"פ 9269/17 אבו עישא (15.1.18)

"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו (ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (03.08.2014); רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.11.2010))."

ר' גם ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

מעבר לכך, גניבת רכב כרוכה בסיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו של הרכוש או בשוטרים אשר ינסו למנוע את גניבתו, ומעובדות הכרעת הדין עולה כי סיכון זה התממש במקרה שלפני, שכן אחד הקטנים נמלט משוטרים בנהיגה פרוצה ופגע בניידות משטרה- ורק במזל האירוע נגמר ללא נפגעים בגוף. אני ער לכך שלא יוחסה לנאשם עבירה בשל מעשיו של אותו שותף, אך מרדף אלים המסכן את חיי משתמשים בדרך ושוטרים הוא סיכון אינהרנטי לגניבת רכב שיש להביאו בקביעת המתחם, במסגרת שיקולי ההרתעה.

לפיכך, בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את ריבוי המעשים (גניבה של שתי מכוניות) ואת החבירה לארבעה מבצעים אחרים ובהם שני קטנים תושבי שטחים. כמו כן אביא בחשבון את רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות וכן את העונשים אשר נגזרו על מעורבים אחרים באותה פרשה.

נתתי דעתי לכך שחלקו המדויק של הנאשם במעשים אינו ברור, אך לא ראיתי כי נתון זה אמור להביא להקלה עימו. בהכרעת הדין קבעתי, כי הנאשם חבר ליתר הקושרים ונקבע כי היה עמם בזירה, בעת שגנבו את המכוניות. משכך, מדובר במבצע עיקרי לכל דבר, ואין מקום לאבחן בינו ובין יתר המעורבים. במיוחד דברים אמורים מקום בו הנאשם

עצמו לא הסביר את נוכחותו במקום, אלא טען כי היה במקום אחר, ועל כן לא סתר את החזקה כי חלקו היה כשל יתר המעורבים.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את גניבת המכוניות והעבירות הנלוות בהן הורשע הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין שנה וחצי ועד ארבע שנים.

הפרת הוראה חוקית

הנאשם אמור היה לשהות במעצר בית בעיר ירושלים בשל העבירות אשר יוחסו לו בהליך זה, אך הפר את האמון אשר ניתן בו ויצא ממקום מעצר הבית שלוש פעמים לתל אביב.

התקשיתי ליחס משקל לטענה כי הנאשם יצא לעבוד, שכן אין לכך אחיזה בעובדות האישום ולא הובאה לכך ראיה. אכן, בעובדות האישום נכתב (ביחס לאחת ההפרות), כי אימו של הנאשם אמרה לשוטרים שהנאשם יצא מהבית לצורך עבודה, אך אין עולה מכך כי הנאשם אכן יצא לעבוד. עם זאת, בקביעת המתחם אבטא את העובדה שאין אינדיקציה כי להפרות מעצר הבית נלוו עבירות נוספות.

על בתי המשפט להעביר מסר ברור, כי צו שיפוטי אינו בגדר הצעה, המלצה או בקשה, אלא הוראה מחייבת שיש לציית לה ולפעול על פיה. הדרך להעביר מסר זה היא בהצבת עונש מוחשי בשל הפרת צו.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את ריבוי ההפרות - שלוש יציאות תוך שבוע - ואת העובדה שהנאשם התרחק ממקום מעצר הבית לעיר אחרת.

בשים לב לאלה, מתחם העונש ההולם את הפרת מעצר הבית נע בין מאסר קצר ועד ששה חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד שנת 2000, רווק. אין לחובתו הרשעות קודמות.

הנאשם כפר בעבירות גניבת הרכב אשר יוחסו לו, והכרעת הדין נשמעה לאחר שמיעת עדויות. עם זאת, הנאשם הודה בהפרת מעצר הבית.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את גילו הצעיר (היה בן 22 שנה בעת ביצוע העבירות וכיום הוא בן 23), העדר הרשעות קודמות וקבלת האחריות להפרות מעצר הבית.

מנגד, הנאשם לא קיבל אחריות לעבירות גניבת הרכב, והתיק נשמע עד תום. אבהיר, כי אין מדובר בנתון שיביא להחמרה עם הנאשם, שהרי זכותו של כל נאשם היא לכפור בעבירות המיוחסות לו ולנהל את התיק. עם זאת, קבלת אחריות למעשים וחיסכון בזמן שיפוטי הן נסיבות מקלות, מהן לא יהנה הנאשם שלפני, בכל הנוגע לאירועי גניבת הרכב.

התקשיתי לרדת לעומק הטענה, כי יש להביא בחשבון בקביעת העונש לזכות הנאשם, את העובדה שנעצר בעקבות הפרת מעצר הבית. מעצרו של הנאשם הוא תוצאה מתבקשת וראויה של הפרת האמון שניתן בו, ובוודאי שאין הדבר

מהווה נסיבה מקלה.

בשים לב לאלה, עמדת המאשימה, להטיל על הנאשם עונש הנמצא בצידו הנמוך של המתחם, בסמוך לרף התחתון, מקלה עם הנאשם בכל הנוגע לעבירות גניבת הרכב, אך לא אחמיר עמו מעבר לעמדת המאשימה. לצד זאת, אטיל עונש מאסר נפרד בשל הפרת תנאי השחרור, בתחתית מתחם העונש ההולם, אשר חלקו יצטבר לעונש המאסר בגין גניבות הרכב.

בשים לב לאלה, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 21 חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 30.12.21 ועד יום 19.1.22, ויתרת התקופה תמנה מיום מעצרו המחודש של הנאשם, יום 9.6.22, גם אם רישומי שב"ס יראו אחרת.
- ב. שבעה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא פשע.
- ג. ארבע חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא עוון, או כל עבירה אחרת בה הורשע.
- ד. פיצוי בסך 2,500 ש"ח לכל אחד מבעלי המכוניות הגנובות. הסכום ישולם עד יום 1.4.23.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה. ניתן יהיה לשלם את הפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.